

[Aage Frandsen]

Man kan jo ikke putte en hel masse højniveau-fag ind, uden at det smitter af på, hvor mange fællesfag der bliver tilbage. For det kan ikke være der alt sammen.

Derfor vil jeg gerne fordomsfrit se på tingene på samme måde som fru Marianne Jelved og undersøge, om det kan lade sig gøre, uden at man ødelægger fællesfagene.

Men der er jo det, at vi i øjeblikket har en søk i form af en rammelov; ministeren ved, hvad der er i den. Jeg håber snart, vi andre også vil få at se, hvad der er i den, for inden da kan vi ikke tage stilling til, om vores bekymring er berettiget, om der er grund til vores bekymring. Er der ikke det, så er det jo fint. Vi nærer ikke bekymring for bekymringens skyld.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg fik ikke svaret helt på fru Lone Møllers indlæg om, hvorvidt jeg er bekymret for to forskellige former for hf.

Det er jeg reelt ikke, men jeg mener, vi også kan få uddybet og diskuteret under udvalgsarbejdet, hvad man kan forestille sig af problemer i den sammenhæng.

Jeg tror, der er mange, der går ind i hf-uddannelsen helt bevidst om, hvad de vil: en mellemlang uddannelse af en eller anden art f.eks., og det er hf jo meget fint skræddersyet til.

Det, jeg gerne vil have ud af at arbejde med denne hf-lovgivning, er, at vi får en fleksibilitet, og dér vil jeg godt sige til hr. Aage Frandsen, at den geografiske spredning af uddannelsesmulighederne altså også spiller en temmelig stor rolle for os. Vi vil gerne have, at man bredt ud over landet har disse muligheder.

Men jeg er enig i, at det kan være svært at forholde sig til spørgsmålet, når man ikke kender bekendtgørelsestankegangen bagved. Vi må så prøve at få belyst igennem spørgsmål og svar til og fra ministeren under udvalgsarbejdet, hvordan fagkombinationerne og de tidsmæssige rammer kan blive.

Jette Pors (CD):

Den oprindelige intention med oprettelsen af hf – at det skulle være en uddannelsesmulighed for voksne, som ønskede at komme i gang med en kortere eller mellemlang videreuddannelse – synes tilsyneladende glemt. Nu skal hf til at være en slags pendant til det, vi før kendte

som studenterkurser, paralleltløbende med gymnasiet og med strammere optagelsesbetingelser end hidtil.

Det er o.k. med de strammere optagelsesbetingelser for 10. klasses dimittenderne, men hvad enten det er sparehensyn eller det er ideologi, der ligger bag ønsket om at parallelisere – for sådan læser jeg dette lovforslag – gymnasiet og hf, så er vi i CD bekymrede.

Lad gå, at ministeren ønsker lovforenklning, men vi kan ikke acceptere en så grundlæggende ændring af hf, som der lægges op til her, hvis vi tolker det rigtigt. Og så hjælper det ikke noget, at man i bemærkningerne oplyser, at de formelle optagelseskrav til voksne ansøgere nedtones, for hvad hjælper det, hvis eksamenskravene bliver så store, at kun potentielle studenter får en chance?

Hf vil så miste sit særkende totalt, hvis den fremover skal opfattes, som jeg har skitseret det her, for så bliver det en amputation af erhvervslevets uddannelsesstilbud,

I CD lægger vi fortsat vægt på, at hf skal være et almindende og studieorienteret uddannelsesstilbud, erhvervsorienteret også, og primært for de voksne.

For nylig udtalte Københavns Kommunes skoledirektør, at hf hørte til i »reparations- og fornyelsesafdelingen« inden for vores uddannelsessystem, og det er jeg helt enig i, for det er jo netop dette kriterium, der er hf's adelsmærke. Hf har hele tiden haft sin egen profil, men hvis lovforslagets intentioner om at tillemppe hf til gymnasiet bliver virkeliggjort, så er profilen efter min mening ødelagt, og så kan ingen skønhedsoperation senere hjælpe.

Hvor gymnasiuddannelsen er studieforberedende med hovedvægten på universitetsuddannelserne, så er hf studieforberedende med hovedvægten på erhvervsuddannelserne, og det gentager jeg gerne, for det er virkelig min overbevisning, at sådan bør det være.

Kun 12 pct. – det er blevet sagt før også – af hf'erne søger universitetsfag, og kun de, som søger de lange videregående naturvidenskabelige studier, har nødig at supplere med GSK. Hvad med de 88 pct., som vi ved ikke vil søge universitetet? Skal de 12 pct. være styrende for de 88 pct.?

Hvad med at overveje – vi kan diskutere det i udvalget – at lade de få, som tager GSK, eventuelt tage dette i tættere samarbejde med gym-